

fra København, at kun 19,9 pct. her bevilges gældssanering, medens landets næststørste by – Århus – har en bevillingsprocent på 42,3.

Spørgeren er bekendt med, at ministeren i øjeblikket forbereder en revision af den gældende konkurslovgivning og ønsker, at ministeren indtænker tallene fra Domstolsstyrelsen og Danmarks Statistik i disse overvejelser, således at den store forskel fra retskreds til retskreds kan kortlægges og udraderes. Det kan ikke være rimeligt, at erhvervsdrivende behandles forskelligt afhængigt af, hvilken retskreds de har sæde i. Ligesom det ikke er rimeligt, at visse erhvervsgrøner forfordes frem for andre, sådan som tallene kunne indikere.

Svar (2/5 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

De forskelle i antallet af bevilgede gældssaneringer (gældssaneringsprocenten) som spørgeren henviser til, har både sammenhæng med den måde, som sagerne opgøres på, og med gældssaneringsreglernes indhold.

Vedrørende opgørelsesmåden bemærkes, at sagerne ifølge Domstolsstyrelsen først medtages i afgørelsesstatistikken, når de sluttes, selv om de ofte vil være modtaget året før. Ved en varierende tilgang af sager, kan dette give betydelige udsving fra år til år i forholdet mellem sager, der modtages, og sager der afsluttes med hel eller delvis gældssanering i et kalenderår. Hertil kommer, at det statistiske grundlag for de mindre retskredses vedkommende ofte vil være forholdsvis beskedent, hvilket øger de statistiske udsving.

Når det i spørgsmålets begrundelse anføres, at gældssaneringsprocenten i Frederikssund Retskreds er 12, mens den i Middelfart Retskreds er 81, så er dette korrekt for året 2001. I året 2000 og 2002 lå gældssaneringsprocenten i Frederikssund imidlertid på henholdsvis 25 og 29, mens den i Middelfart lå på 14 og 10. Begge retskredse har i perioden behandlet mellem 40 og 60 gældssaneringsager årligt.

Opgørelsesmetoden kan dog ikke i sig selv begrunde hele variationen i gældssaneringsprocenten ved de enkelte skifteretter. Som anført ovenfor må forskellene også ses i sammenhæng med den måde, som reglerne om gældssanering er udformet på.

Efter konkurslovens § 197 kan skifteretten afsige kendelse om gældssanering, hvis skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler derfor. Ved afgørelsen af, om skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler for gældssanering, skal der efter § 197 navnlig lægges vægt på skyldnerens interesse i gældssanering, gældens alder, omstændighederne ved gældens pådragelse og hidtidige afvikling samt skyldnerens forhold under gældssaneringsagen.

Afgørelsen af, om en person kan få gældssanering, skal således træffes på grundlag af en konkret vurdering af den pågældende skyldners samlede situation. Dette er navnlig begrundet i, at skyldnerens interesse i helt eller delvist at få slettet sin gæld må vejes op mod kreditorernes interesse i at få de penge, de har til gode.

På den baggrund kan det efter Justitsministeriets opfattelse ikke forventes, at gældssaneringsprocenten er ens i hele landet over en bestemt periode. Der kan blandt andet være forskelle i de enkelte egne af landet med hensyn til konjunkturudvikling og erhvervs sammensætning mv., som bevirker, at der i nogle retskredse er relativt flere personer, der har store gældsforpligtelser efter at være gået ned med en virksomhed eller forretning, og som derigennem opfylder betingelserne for gældssanering.

Det tilføjes, at en skyldner har mulighed for at indbringe den lokale skifterets afgørelse for vedkommende landsret, hvis skyldneren mener, at skifteretten har været for streng i sit skøn. På samme måde har kreditorerne mulighed for appel til landsretten, hvis de mener, at skifteretten har været for lempelig i sit skøn.

Konkursrådet er i øjeblikket ved at gennemgå reglerne om gældssanering for på grundlag af den praksis, der har dannet sig siden reglernes ikrafttræden i 1984, at vurdere, om der er behov for at forenkle og effektivisere behandlingen af gældssaneringsager. En eventuel begrænsning af det skøn, der er overladt til skifteretterne i gældssaneringsager, indgår i overvejelserne.

Det statistiske materiale, som spørgeren henviser til, indgår også i Konkursrådets overvejelser, som forventes afsluttet ved årets udgang.

Det bemærkes, at de statistiske oplysninger efter Justitsministeriets opfattelse ikke i sig selv giver belæg for en antagelse om, at der skulle være forskelle i gældssaneringspraksis for er-